

да му отговарямъ тутакси на въпроситѣ му, като приготвенъ, дору другитѣ ми въ класса съученици, като нѣмахъ никакви бѣлѣжки, се спънахъ и събъркахъ! Този учителъ, който ни испитваше съ буленини свити и моето име го имаше писано „Σαββας Ηλιαδης“ = Саввасъ Илиядисъ, единъ день разгъва булетина ми и вмѣсто „Саввасъ Илиядисъ“, написалъ вжтрѣ Σαββας Ευκαρπιδης = Саввасъ Евкарпидисъ. Подъ това име ме извади да кажъ урокъ и отъ тогива прѣстанѣхъ да ми казватъ философъ, а всичкитѣ и учителитѣ ме именувахъ съ това име и то си останѣ и до днесъ. Отъ сетнѣ ме прѣкръсти Негово Високопрѣосвященство Иларионъ Макариополскій, когато издаваше прѣведения си Катахизисъ, на *Доброплодный*, за да не мислятъ Гръцитѣ, че съмъ Гръкъ.

Вашъ:

Савва Евкарпидисъ.

ПИСМО II

Цариградъ 183 . год.

Приятелю Н. Н. въ Сливенъ

Писмото ти приехъ и разумѣхъ съдържанието му добрѣ. Пишешъ ми, че Сливенъ съвсѣмъ заглушѣлъ отъ кждѣ науката и училищата и че освѣнъ Яня Хаджи Добревъ (Добровски), Добря Чинтуловъ, Игнатия и Яня Сотиревъ и Станчо, братъ на Дината, други не сж се поклатели отъ Сливенъ за учение и то първия, че билъ отишелъ да се учи у островъ (Андрось въ Гърция) при прочутия Теофила Каира, втория и третия въ Руссия (въ Одеса), четвъртия въ Атина, а Станчо не знаешъ дѣ. Казвахъ ми и за нѣкой си Сливнелия даскалъ Антоная, нѣ не знамъ, дѣ се